

Kiadó hivatal

ifj. CSÁTHY KÁROLY

gazd. akad. könyvkereskedése
DEBRECZENBEN.hová az előfizetési pénzeket és
hirdetéseket kérjük küldeni.Hirdetések előre fi-
zendő: minden 5 hasábos
petit sor egyszeri igtatásnál 5,
többszörinél 4 kr. — Bélyeg-
díj 30 kr.

TISZA VIDÉK.

Debreczen, Szabolcsmegye és Hajdúkerület vegyes tartalmú

HETI KÖZLÖNYE.

Nagyobb terjedelmű, mint szintén több ízben megjelenő hirdetések, alku-
szerint a legutányosabban közöltetnek.

Szerkesztői iroda:

Debreczenben, Főter 7-ik sz.
Hová minden a lap szellemi
részét illető közleményt körünk
küldeni.Nyiltér alatt minden három ha-
sábos garmondsor 10 kr. és
30 kr. bélyegdíj.

Előfizetési díj:

Postán küldve . . . . . 4.—
Félévre . . . . . 2.—
Évnyegyre 1.20

Előfizetheti Debreczenben ifj. Csáthy Károly gazdasági akadémiai könyvkereskedésében. **H.-Böszörményben** Lányi Márton kereskedésében. **Pesten** Neumann B. első magyar hirdetési irodájában, (Kigyó-utca 6. sz.) hol egyszerismind hirdetések is felvétetnek. **Nyiregyházán** és **Nagy-Kállóban** a postahivatalnál. Egyébiránt a postahivatalok útján, legczélszerűbb ötkrajzáros utalvány által.

Van-e okunk a nyilvános koldulást
megszüntetni?

II.

Térjünk vissza szép hazánk határai közé, s körültekintve kérdezzük mint magunkat, mi történt e részben nálunk? — A felelet igen laconicus, melyhez Verbóczy tripartitumát sem kell felkutatnunk, az egész ezen kis szócskában: „semmi,“ foglaltatik. Történetek ugyan több városban legszebb, legczélszerűbb intézkedések, melyekből a kor hangos kívánságát kiki meg fogja ismerhetni; de valjon elegendők-e arra, hogy az oly hasznos czélt az egész országra megközelítsék? épen nem, sőt ellenkezőt is mernék állítani. Mert föltevén azt, hogy Pesten, Kassán, N.-Váradon stb. hol lelkes társulatok buzgalma által a koldulás megszüntetett, s közös adományokból a valódi szegényeket tehetségeikhez mért munka mellett táplálják, el van-e már ez által a czél oly tökéletesen érve, mint okosan várni vagy óhajítani lehetne? nincsenek-e már ott visszaélések, nem találtak-e ott már koldusok nyilvános utcákon? Azon szemtelen megtámadtatásoktól ment ugyan az ember, miket másutt sűrűn tapasztalunk, azonban mégis vannak koldusok!

Haladjunk! jobbra is, balra is csak ez bangzik; mintha ezt jelszavul választotta volna minden műveltséget követelő polgár. Szépen bangzik ezen szó, főleg ha annak tettenek is megfélemlenek; tudjuk azonban, mily tonák ezen haladás, ha csak az észre és nem egyszerismind szívünkre, azaz nemesebb érzelmeinkre is vonatkozik. Ezen egyoldalú haladás neme, káros hatásai sokkal ismeretesebbek, mintsem hogy legbuzgóbban ne óhajtanók azt, mikép nemzetünk részbeni haladásának is adná félreismerhetlen jeleit ott, hol az egy testben képviseltek; de valjon nem lenne-e nemzetünk érzelme haladásának pályáján jellemző lépés az is, ha felmentenők nyomorék ember-társainkat a koldulástól, az érdemes, vagyis valóban tehetetlen szegényt kérelme nélkül is gyámolítva? Mert hisz drága adón veszi a becsületérzessel bíró ember az alamizsnát, ha azt piruló arccal kell

kérnie! kit attól megkímélünk, annak kettőztetjük adományukat. — A szegény tehát jobb rendszer mellett csak nyerni fog!

Ezeket előre bocsátván, lássunk valami tervet is, hogy lenne zabolázható ezen százezü hidra? E czélra szegényintézet volna alakítandó, mely a házról házra koldulás eltörlése után, csak oly gyámok nélküli nyomorultakról gondoskodják, kik munkára, melylyel élelmöket megszerezhetnék, vagy általában alkalmatlanok, vagy képesek ugyan munkára, de csak olyanra, mire gyenge erő kívántatik, s melynek béréből magukat, vagy családuk munkára tehetetlen tagjait nem táplálhatják: s így ezen intézet ápolása alatt levő szegények három osztályzatnak: az elsőben lennének a munkatehetetlen nyomorultak; a másodikban a kisebb munkatehetők, de apró gyermekekkel terhelt félnyomorultak; harmadikban magános félnyomorultak; — kik hogy minden csalás eltávolítás-sék, szigorú vizsgálat s ebből eredő igazságos osztályzat után vétetnek föl azok, kik neu városi lakosok, általánosán kirekesztetvén. Az összeírás rovatába följegyeztetnék a szegénynek vezeték- és keresztnéve, születéshelye és évkora, nyomora minősége, egyes ember-e, vagy gyermekkel terhelt, s ha igen, mennyivel s mily koruakkal? melyik osztályba vétetett föl; a város melyik részében, s kinek a házá-nál lakik? minémü munkára képes? Az első osztálybeliek, kik semmi munkára alkalmazandók nem lévén, egészen az intézet segédelméből élnek, naponként kapnának 10 krt., a második osztálybeliek hasonlóan 10 krt., a harmadik osztálybeliek 6 krt. Ezenkívül a két utolsó osztálybelieknek naponkénti munkabérek felerősze is kiosztatnék. Végre minden szegénynek adatnék minden évben egy öltözet fehér ruha, egypár fejelés csizma s minden három évre egy rövid guba. Az intézet egyik főtevése lenne az, hogy a dologtehető szegények munkával folytonosan elláttassanak, ezen munka pedig állhatna tollfosztásból, fonásból, szövésből gyapjútépésből, selyemtenyészésből stb. A munkálkodás pedig vagy a kórházban történék, vagy pedig a kórházon kívül a városban, a mint ezt a körülmények határozzák. Azok, kik a kórházban dolgoznának, tartozná-

nak ott mindennap megjeleni, s a gondviselő felügyelése alatt szorgalommal dolgozni. Azoknak pedig, kik a dologházban el nem férnének, felmunkálás végett, oly móddal adatnék ki anyag, hogy azt lakhelyekre vigyék, s ott dolgozzák fel. A felmunkálandó anyagokat pedig vagy az intézet vásárolná, vagy a városbeliek adnák be, készpénzfizetésérti feldolgozás végett. Ezenkívül a városbeliek kérésére az apróbb házimunkára, u. m. gyomlálásra, tengeri-morzsolásra stb. 15 kr. napibér mellett küldethetnének ki szegények, mely napibér fele a dolgozó szegényeknek kiosztatnék, másik fele a gondviselő által vezetett jegyzőkönyvbe iratván, a pénztárba tétetnék.

Az intézet kezelő személyzetének tagjai: egy igazgató, egy pénztárnok, kik három évre választatnának, egy dologházi gondviselő, kit az igazgató fogad fel; — végre hat felügyelő (vagy a szükséglet-hez több). — Kötelessége 1) az igazgatónak: az intézetet kormányozni, a pénztárra felügyelni, a feldolgozandó anyagok vásárlásáról s a kész munkák eladásáról rendelkezni; a kiadások s bevételek felett folytonosan örködni; figyelemmel lenni az intézet alapítókéje iránt, a kamatokat a pénztárnok által beszedetni, s azokat ismét kiadatni; a pénztárnokkal egyetértve az intézetbe szegényeket fölvenni, az engedetleneket, erkölcsteleneket, dologtalanokat megfenyítettetni, vagy a körülményekhez képest az intézetből kirekeszteni. 2) A pénztárnok vezeté a számadást, mint a folyó költségek fődözésére kívántató jövedelmekről, mind pedig az alaptókékről s ezeknek kamatjáról. — 3) A dologházi gondviselő — kinek irástudó, józan életű s munkás, buzgó egyének kellene lenni, — minden szombaton egy felügyelő ellenörködése alatt a segélypénzt kiosztja; a feldolgozandó anyagokat átveszi, azokat felmunkálás végett kiosztja; a munkára felügyel, s a készített munkákat számba veszi. Erre nézve két jegyzőkönyvet vezet: egyikbe bejegyzti, hogy mennyi s minő anyag vétetett? ebből hetenkint hány szegénynek mennyi adatott ki? abból felmunkálás után mi s mennyi lett? s ezen kész munkák kinek s mennyiért adattak el? — A másik jegyzőkönyvbe naponként beírja,

Viszonya volt egy nős emberrel, izraelita kereskedő, kit ő kimondhatatlanul kizsákmányolt. Ezen ismeretség folytán, volt nekie egy egész gyűjteménye, kalapok, ruhák, chawlok, és más ékszerfélék, s a legdrágább úrnakból. Ezen tárgyakat ő egy bóröndbe bezárva, tartja fősvényesége miatt, félt hogy viselete által megrongáltatnék. Ezen ismeretség után a fentebbi ismerőse barátomnak, a legközelebbi viszontlátás alkalmával, természetesen, a legelső ismét u. m., zsebébe nyulni. Ő tréfált a szerelemmel, és mily jól esett az, hogy ajándokát, s becsesbb tárgyait elfogadja, mert fárt szíve volt, s azt gondolá, hogy vele egy hercegi életet vihetne.

Azonban mégsem tartott az ismeretség soká, és e viszonyt hogy kettő szakithassa, saját maga botrányait adá elő, majd értésére esett, hogy az ő tisztelő neje e viszony miatt hozzá jött. Igyekezett odavinni a dolgot, hogy a féltékeny nő férjét egyszer tété a tété a kokettel találhassa, jól kiszámítva csakugyan egy botrányra nőtte volna ki magát. Ő nem csalakozott. A találkozás a dohányárusnőnél végződött, miért is a téves nőt beperlé. És ő a szemtelenséget annyira vitte, hogy az ártatlan szegény nőt még megakará fizettetni. Ő kétféleképp elérte czélját; az ismeretség elmúlt, és e miatt becsületmentést is tapasztalt.

(Vége köv.)

TÁRCZA.

A bécsi dohányáruló nők életéből.

Élettanilag bírálja Cs. R.

(Folytatás.)

Ő szeme közzé sem néz, s egész hetykén kérdezi: Ügyvéd ön? Igen válaszol az idegen, és később ha a levegő tiszta, általadja bélyegét 100 frt értékben, melyért legfellegb 10—15 frtet fizet, rövid idő multával a csaló rossz helyzetben van, és ő azonnal siet a dohányárusnéjához, hogy tölle pénzt csikarhasson ki, s követelőleg őt a törvénynek akarja feladni, de az alattomos tolvajná a kiszabadított jószágot már rég elpakolta, s a helyett hogy a csaló követeléseitől legkevésbé is félne, felhívja őt ezen boltot azonnal elhagyni, mert különben bezárattja. A tolvajok érték egymást magok közt, és a dolog ki van egyenlítve.

Egy másik belép a tözsdébe, csipke és a legfinomabb batist kendőket kínálgtván, ezeket a dohányárulóknak. A ravasz mindjárt megismeri, hogy kivel van dolga, és ígér nekik a kendőkért mennyit a késedelem ki tenne. A tolvaj, ki fél, hogy megismerik kereskedőkhöz nem mer menni, ugyszólván a a tout prix oda adja a lopott jószágokat, így lesz aztán egy es. k. dohánytözsdé orgazdák buhelye.

Egy harmadik rész ki beakarja bizonyítani,

hogy a városbeliek mennyi s minemü anyagot adtak be? felmunkálás végett kinek s mennyi adatott ki? mi és mennyi lett belőle? mikor adatott ki? mikor adatott vissza a munkáltatónak? munkabérbe mennyi fiztetett? Ugyanezen jegyzőkönyvbe jegyzendő fel, hogy a városiak kérésére, melyik szegény, mikor hová s hány napra küldetett ki? s mennyi napibér fiztetett az intézetnek? A gondviselő ezen jegyzőkönyvből havonként kivonatot készítene, s azt az igazgatónak, a begyüendő pénzt pedig a pénztárnoknak be adná: felvigyázz arra, hogy a dolgozó szegények a kitűzött időben jelennek-e meg a munkaházban? dolgoznak-e jól és szorgalommal? a rosztat, erkölcsötlen s engedtelent az igazgatónak feljelen-tené. 4) A felügyelők az önkéntes ajánlatokat be-szednék, s hetenkint a pénztárba beadnák, akkor midőn a szegények között a segélypénz kiosztatik, ellenőrködés tekintetéből egymást felváltva jelenlen-nének, kiki a maga utcájában lakó szegényekre felügyel, hogy nem élnek-e vissza az intézet jóté-konyosságával? nem járnak-e házankint koldulni? A városi poroszlók által felvigyáztatnék arra, hogy a városban sem helybeli, sem vidéki koldusok meg ne jelenjenek.

Arra nézve, hogy az intézetnek mikénti állása, jótékony hatása s munkálkodása eredményei nyilván-osságra jussanak, az igazgató minden negyedév végével közgyűlést tartana, mely alkalommal az inté-zet naplói s számadásai vizsgálat alá vétetnék.

A tartási költségek fedezetnének az intézet alap-tökéjének kamataiból, a lakosok által évenként önkéntesen aláírandó ajánlatokból, a munkákért be-gyüendő összegből; nemkülönbön azon segédforrá-sokból is keletkezhethetnének, melyeket emberbaráti társulatok időnkint nemes buzgalomuk által ösztönöz-tette félkeresnek. Mennyiben pedig e jövedelmi for-rások a tartási költségek, főleg a segélyezés kezdeté-vel, általában nem fedezhetnék, a hiány háziadózás útján szedhetnék be.

Falukon s kevésbé népes mezővárosokban a szegény- és munkaházak elkerülhetők, mert az ilyen községek csekély számu nyomorék szegényei hason-lóképp egy a község tagjaiból választott bizottság, vagy legalább egy szegények atyja nevével megtisztelt egyén igazgatása alatt, minden koldulás nélkül is könnyen eltarthatók: ha tudniillik bizonyos kerüle-tekre felosztva, naponkint más háznál testvéri, vagy legalább vendégi szeretettel elfogadtatnának, mely szivességért azon háznál raggeltől estig fenni, tollat fosztani, vagy más tőlük kitelhető munkát végezni köteleztessének.

A nép erkölcsiségét előmozdítani az egyház hi-vatása, de az erkölcsötlenesség minden utait s forrásait elzárni, a világi hatalom legszebb kötelessége. Ohajt-juk tehát, hogy a nyilvános koldulás törvény által egész hazánkban végkép szüntetessék meg! L. J.

A falusi gazda.

I.

A magyar társadalomnak egyik osztálya sem dicse-kehetnek ugyan azzal, mintha érdekei a törvényhozó tes-tületben a kormányban vagy a sajtóban méltán képvisel-tetnének; de azt hiszem annyira elhagyatva a közélet ter-én még sincs senki, mint a magyar falusi gazda. Az ipar-os osztálynak van egy tevékeny országos egylete, ezen kívül az egész ország be van hálózva az iparkamarai szer-vezettel, melynek kötelessége minden vidéknek iparos ér-dekeit fejleszteni is előmozdítani. A kereskedelmi osztály-nak is része van a kamarai szervezeten belül a képviselők s ezen felül ezen osztálynak a német napi sajtó valamint szakközönlönyök kész szolgálai, úgy hogy ha valamely intéz-kezés a kereskedelem érdekeit sérti vagy egy s más tekin-tetben nyomás érezhető: a hivatalos kamarai képviselők s a napi sajtó mindjárt oly hangos panaszt emelnek, hogy a kormány sietve igyekezik belátása és eszközeihez ké-vest a bajt orvosolni, hogy kereskedelmünk s iparunk min-denek daczára mégis tengődésre van kárhóztatva, ennek okait itt nem akarjuk most fűrkészni). Csupán a falusi gazdák sajátlagos anyagi érdekeinek nincs ez idő szerint illetékes képviselője és szószólója.

Ott van ugyan az országos magy. gazdasági egyesü-let, de ez már babérjain nyugszik; a község az egylet iránt kegyeletes érzülettel viseltetik, azt senki nem is bántja s nem háborgatja és viszont a falusi gazda közön-ség sem igen veszi észre, hogy az ő érdekeik hivatott kép-viselője az országos gazdasági egylet s ennek szakköz-önlönye. Ha ez egylet a miniszterium kezdeményezése foly-tán olykor-olykor egy-egy sajtó vagy kender kiállítás akar rendezni, azzal még csak annyi érdeklődést sem képes éb-reszteni, hogy a kiállításra az ország minden vidékeiről termények érkezzenek s a kiállítás összes látogató közön-ségét mindössze néhány journalista s a miniszterium ki-küldöttjei képezik. S ha a falusi gazdák közül valaki úgy véletlenül bevetődik a köztelekre abban még kevésbé érzi magát otthonosan, mint a Muzem chinai vagy japáni gyű-jteményterében.

A vidéki gazdasági egyletekről úgy hébe-korba hall-atni egy-egy dicsőítő szót; ha azonban tényeket ke-

resünk, mindössze egy-egy zajos banquetet illusztrált ár-tatlan szántásverseny, gépkiallítás vagy cseléddij-osztás képezi az egyletek nagyszerű érdemeit. Valljuk be őszin-tén: a falusi gazda közönségben nem találjuk fel a gazda-sági közérdekek iránti érdeklődést. Népünk még mindég a meddő politikai téren központosítja összes reform törek-véseit és itt a pártoskodás már oly végletekig ment, hogy egymás iránti elkeresedést vagy teljes közönyt szült.

Ez így nem maradhat! Azok, kik a nemzeti jólét nagyobb mérvét ohajják, kik karjaikban elég erőt, szívük-ben elég bátorságot éreznek a köz jó- és saját érdekekért tette kelni, kik nem veszítették el hitüket és reményüket a magyar nemzet jövője iránt; kell hogy be lássák, misze-rint itt az ideje véget vetni a terjesztő kormány gyá-molításnak s minden téren a társulás útján és az ősz-szegek elvével gazdasági reformokat létesíteni.

A magyar nemzet körét a falusi gazda közönség ké-pezi; kezükben van a nemzet sorsa. A törvényhozó tes-tület s a kormány az ő akaratuk kifolyása. A nemzeti vagyon főrésze az ő birtokukban van. Az új állami és társadalmi intézmények létesítésére s az elavultak javítására szüksé-ges eszközök is az ő kezükben vannak. Még a nemzeti ipar és kereskedelem sorsa is nagy részben tőlük várja felvirágoztatását.

Lehetetlen itt előadni mindazon módokat és eszkö-zöket, melyek szerint gazda közönségünk nagy társadalmi bajainkat gyorsan és következetesen orvosolhatja. De ha e bajok fő okaival megismerkedünk nem leend nehéz fel-a-dat az alkalmas módozatot és eszközöket eltalálnunk.

Elégé bebizonyodott tény az, hogy összes gazda-sági állapotunk részben a magyar kormány s részben Ausztria gyámsága alatt áll. Sokan e gyámságot kívána-tosnak tartották és ezen eszmeáramlat annyira elhatal-masodott az országban, hogy midőn hazánk öngazgatási szabadságát a gazdasági téren az abszolutizmus kezeiből békés úton kicsikarták: a törvényhozó testület többsége nem ohajtott e szabadság teljes élvezetébe jutni. Azok, kiket a gazda-közönség a törvényhozó testületbe küldött, mert magokat képtelenekek érezték, a független nemzet-gazdasági fejlődésnek elengedhetlen feltételeiről gondos-kodni jónak látták magát az eszmét a gazdasági önállósá-got elejteni. Így éppen a legfontosabb államügyek: a va-luta, vámügy, lengerészet nem lettek nemzett alapra fe-ltetve. Ennek következtében összes pénz és hitelügyünk, mely minden termelésben nagy tényező, tisztán osztrák, vagy osztrák gyámság alatt maradt; az ipar pedig, miután vámterületünk az osztrákkal egyesítve van, szintén nélkü-lőzte és nélkülözi az önállóságot elengedhetlen attributívumát, hogy a nemzetközi versenyben a vám által egyenlő-séget létesíthessen, kiegyenlítően a termelési különbsé-geket.

A gazdasági fejlődésre legnyomasztóbban hat a hi-telügy gyarlósága. E miatt képtelen a magy. gazda olcsó pénzt szerezni minden oly javításokra, inoktruktúra, gé-pekre eszközökre és szerszámokra, miket csak úgy vehet-ne meg s miknek kivételére csak akkor vállalkozhatnék, ha a pénzt, melyet e végből szükségel, olcsó, megkapná.

Azonban ezen osztrák gyámságnak még más tekin-tetben is káros hatása van. Ez okozza azt, hogy a nemzet nem bírja a közzgazdaság minden terén szükséges nagyobb intézményeket nemzeti erővel létre hozni. Így például ösz-szes vasutaink, összes nagyobb hitelintézeteink idegen tő-kepénzeseknek képezik tulajdonát s természetes ezután, hogy a nevezetesebb ipar vállalatokat is csak külföldiek hozhatják létre.

A magyar falusi gazda tehát el van szigetelve s az iparos tevékenységből mintegy ki van zárva. Szóval a gyámság gyámoltalanságot szül.

De méginkább tehetetlenségbe süllyeszti gazda kö-zönségünket a kormányi gyámság. Az állami ügyök élén álló férfiak egyszer megszokták azt, hogy könnyebbnek ta-lálják a közigazgatást, ha működésükbe, alólról senki bele nem szól, ha önkényüleg korlátlaun rendelkezhetnek és intézkedhetnek.

Aztán a törvény alkotásban is nagyon könnyű utat választottak; a helyett, hogy a törvényt a gyakorlati élet követelményeiből merítenék, minthogy ez alapos tanulmá-nyozást és fáradsót munkát igényel; egyszerűen idegen nemzetek törvényeit plagizálják.

Nem csoda tehát, ha az öntevékenység a gazda kö-zönségben elszibadt, ha a közérdekek többé senki sem akar fázdosni, hanem mindent a kormánytól vár, s ha így az osztrák és kormány gyámság az országnak legnagyobb átkára van.

Ujdonságok.

— **A debreczeni** dal- és zeneegylet igazgató-sága, — mint tudomásunkra jutott, — elhatározta e hó 17-én azaz pénteken este 7 órakor, a zenede helyiségé-ben, az alapszabályok értelmében házihangversenyt ren-dezni, miről a zenekedvelő közönséget előlegesen értesítjük. Belépti jegy nem egyleti tagok részére személynként 50 kr; a másorozat rövid időn ki fog nyomattatni, s szét küldetik.

Azon reményben vagyunk, hogy a nagyérdemü zene-kedvelő közönség, e hangversenyt, úgy jelenleg is, mint más alkalommal, becses megjelenése által támogatni fogja.

— **A debreczeni** iparos ifjuság „Művelődési-egylete“ érdekében vasárnap nov. 12 én délután 3 órakor alakuló közgyűlést tartatik a magyar-szabó czéh áru-ló-he-lyiségében, melyre az érdekekkel viselték tisztelettel meg-hívatnak. Sz. E.

— **Ismét a kofákról.** Olvasóink közzül már talán sokan meg is unják, hogy lapunkban ezen kedves szó „kofa“ annyiszor megfordul? Ezt mint előbb is írtuk, egyesek érdekében ép úgy, mint inkább a mivel község miatt tevének, de ajánlatunk a helyt, hogy fogantatosítat-

nék, s a kofák létszáma kevesbittetüék; naponta szaporodik, természetes dolog — ha eddig megtudtunk lenni, jövőre is maradjunk a régivel — mert a mult szom-baton a nemes „kofa czéh“ a vásárbíró bolt előtt gyűlést tartott, mi oly hatalmas dikciókkal ment végbe, hogy a ki ott ment el; s e gyűlésben véletlen részt vett, nem jön kedve egyhamar a kofa czéhgyűlésbe menni, ugyanis áru-lási helyeiket tüzték ki tárgyul, mit ők bőlesen meg is ha-tároztak; s két új tagot e nemes egyletbe önépélyesen be is avattak. Csak előre így aztán Debreczenben elérhet-jük azt, hogy ma holnap több kofa lesz a piacodon, mint vevő, s ha egy szöllővel nem bíró egyén szép gyümölcsöt akar venni már hajnalban sétáljon egyik utca szegletéről, a másikkra, mert a mire ráteszi a kofa a kezét, az mind az övé, ha kétszer annyi áron mondanák is.

— **Nyíregyházáról** és Szabolcsmegye több ré-széből kérdés intézetett hozzánk: hogy a debreczeni ter-ménycsarnok mikor fog már létesülni? Nem ártana, ha azon kezdeményezők, kik a kivétel élére állottak, felvilá-gosítanák a vidéki közönséget, akadályok állanak-e elle-nébe a debreczeni terménycsarnok minél előbbi létesü-lésének?

— **Pentekeu** a délutáni vasúti vonattal sem új-ságok, sem levelek nem érkeztek Debreczenbe. Mint hall-juk — e különös eset magyarázatát abban leli, hogy a Debreczenbe címzett levelek és újság lapok Püspök-La-dányból tévedésből Nagyváradra vitettek, s csak a tegnap reggeli vasúti vonattal szállították ismét vissza.

— **Hügel Ottó** nagyváradi könyvtáros kiadásá-ban megjelent: „Mikor én drámai színész voltam“. Vízvári Gyulától, a csinosan kiállított kis füzetke, kézirát gyanánt tekintendő miért is annak bővebb bírálatába nem bocsáj-tkozunk Egyébiránt a kis füzetkét ajánljuk a könnyűd olvasmányokat kedvelők figyelmébe, ára csak 30 kr. Kap-ható ifj Csáthy Károly gazdasági akadémiai könyvkeres-keedésében.

— **Egy vidéki ember** tegnap egy lottós bolt előtt nagy örömmel kezdte beszélni, hogy három száma jött ki, s így nagy összeg pénzét nyert. — A vidéki ember-nek csakugyan igaza volt, mert a három szám ki jött, csak hogy nem azon a lotterian a melyre a számok téve voltak. Így a kora örömmek a szomorú csalódás által, csak hamar vége lön.

— **Magyar északkeleti pálya.** Debre-zen-szathmári vonal (14 mrd. kiépítési határidő 1870. okt. 1), alépitmény 88, felépitmény 88.5, épületek 84.9. Szathmár-Szigeth (15.11 mrd. ugyanazon kiépítési hatá-ridő); alépitmény 70.8, felépitmény 76, épületek 69.9 szá-zalék. Királyháza-czavi vonal (11.33 mrd. kiépítési hatá-ridő 1871 okt. 1) alépitmény 99.2, felépitmény 81.4, épüle-tek 65.4, újhely-szerencsi vonal (64 mrd. alépitmény 45.4, felépitmény 63.1, épületek 20.3, Batty-Munkács (3.4 mrd. ugyanazon kiépítési határidő), alépitmény 77 felépitmény 74.1, Épületek 51.2.

— **H. Szoboszlón** Beszédes János köztisztlet-ben álló gyógyszerárúsnak az ősz folytán szerződött K. D. közbirtokossal egy új gyógyszerárú építésére, a mely már az eddigi építéssel is díszére válik Szoboszló főterének.

△ **A h szoboszlói** gőzmalmi részvények aláírása is nagyban halad, ma holnap kész lesz az alap, élén ezen ügyes ujjításnak, a kivitel egyik erélyes embere áll. Adja az ég, hogy mielőbb létrejöjjön, e korszerű vállalat.

— **A h. szoboszlói** olvasda — mint halljuk, — kénytelen új évtől kezdve, ott hagyni a vendéglőt, vagy pedig nagy árt fizetni két szobáért. Nem jó volna-e igénybe venni most már némelyek ajánlatát, követünk s mások által felajánlott összeget kipótolni, adakozás s jótékony czélú tánczestély rendezése által, összegyűlt mennyiségen, egy szép kis helyiséget építeni. — Igen célszerű volna, ha a vendéglő mellett lerombolt házhelyet s udvarát a várostól mérsékelt árért átvennők s még jövő tavasszal épített-nék rá egy kis alkalmas épületet. — Ajánljuk a casino figyelmébe.

— **A h. szoboszlói** vásárnak újra egy vivmá-nya van. — Horogh uram bolondiságai mellett még jól is étkezhetik, s iszoghathatik a vásárló, s ez a vivmánya pedig, a „Laczi-konyha“, mely most ütötte fel először nagyvása-runk alkalmával a nagy piacon sátorát. — De már látom haladunk.

— **Veszedelemes** állapot Szoboszlón, valamely ember lakását megtalálni. Hol lakik? Arra ni, — van rá a felelet. — Nincs utca név, nincs minden házon házsám. Nem ártana erről is intézkedni. — Hadnagy uram, had-nagy uram!

— **A h. hadházi** ref. templom már fedél alatt van, ezen évben azonban nem fog teljesen készen lenni. A templom építési rendszere igen nagy szakavatottsággal van keresztül vite, a mi egy debreczeni építőmester ér-deme. A h. hadházi ref. templom egyike legszebb lesz az alföldi ref. templomok közt.

— **A h. hadházi** és fehértői állomásoknál, sok ezer zsák gabona nemü van összehalmozva. Ki kell emel-nünk az állomás főnökök gondosságát, mivel a zsákok ré-zsint fedél alá rakattak, részint vízmentes ponyvákkal be-terítették, s így minden időjárás veszélyétől kellőleg meg-vannak óvva.

— **A nyíregyházi** vasúti indóháznál a várter-mek, igen csinosan tartatnak, jól világítva és fűtve vannak. Általában az egész indóháznál nagy rend van.

— **A nyíregyházi** királyi törvényszék helyisé-gei felépítésén erősen dolgoznak; a vállalkozó mindent elkövet, hogy az épület a szerződésben kikötött napon tel-jesen elkészüljön, a vállalkozónak van is oka miért igye-kezni, mivel mint halljuk azon esetben, ha a törvényszéki helyiségek a kitett napra kellően felszerelve át nem adat-nának, igen magas kötbért kellene a késedelmzésért fizetni.

— **Nyíregyháza** újra a haladás sorompójába

